

Florentin Smarandache

Fotografii îngândurate

Editura Duran's
Oradea, 2013

FLORENTIN SMARANDACHE

FOTOGRAFII ÎNGÂNDURATE. Album din deșert

Referenți: Dr. George Anca, Asociația Scriitorilor din București
Tudor Paroiu, Coșoveni, Dolj
Prof. Janet Nica, Ostroveni, Dolj

Redactor de carte: Octavian Blaga
Societatea cultural-științifică AdSumus
E-mail: octavian.blaga@laposte.net

E-publishing: Editura Duran's
Oradea, Iuliu Maniu 43
Tel: +40 742 162.843
359 401.562
E-mail: ovi@durans.ro

Copyright: Text&Foto © Florentin Smarandache, 2013
E-mail: fsmarandache@gmail.com

ISBN: **978-973-1903-51-4**

FLORENTIN SMARANDACHE

Fotografii îngândurate

Album din deșert

Editura Duran's
Oradea, 2013

Fotografii din sud-vestul Statelor Unite ale Americii.

Nec sit terris ultima Thule!

În literatura românească de călătorie, Florentin Smarandache e un fel de doi într-unul: Juan Sebastian El Cano și Antonio Pigafetta dimpreună; navigator cărturar, dar totodată un reporter al propriei umbre.

Este ce face Florentin Smarandache și în știință, și în alte abordări literar-artistice: îmbină și împacă. Împerecherile pe care le propune sunt surprinzătoare, nu îndeajuns evaluate, exploatate și prețuite.

De la jurnalul clasic de călătorie la fotojurnalul instantaneu, fratele de cruce al meridianelor și al paralelor a parcurs nu doar drumuri spațiale, ci și interioare. Nu e doar transcrierea lumii văzute – uneori în simplitatea ei cotidiană, alteori cu ochiul turistului americanizat sau al omului de știință prezent la conferințe de tot mai mare anvergură –, ci și transcrierea de sine, auto-transcrierea.

Nu au fost, fără îndoială, singurele daruri ale Ursitoarelor, dar Florentin Smarandache trebuie să se fi născut cu aparatul de fotografiat la gât și creionul pe hârtie. Și nu renunță nici la ochiul terț, nici la mâna a treia. Era inevitabil, în consecință, să ajungă la această nouă expresie literar-artistică: *fotoideile*.

Oarecum, acest *album din deșert* e un rebus de imagini. Gândurile asociate imaginilor au rolul de a conduce privitorul într-o intersecție de drumuri multiple, spre destinații multiple, dar, paradoxist, posibil identice. Deși autorul ne propune *fotografii îngândurate*, polii se pot ușor inversa, iar receptarea să atribuie intersecției în care a fost plasată semnificația de *gânduri fotografiate*.

Contează prea puțin dacă aforismul (gândul) emerge simultan cu surprinderea imaginii. Cum Florentin Smarandache gândește „cu creionul în mână”, după propria-i mărturisire, nu ne-ar mira deloc să fotografieze în aceeași postură. De fapt, l-am cunoscut așa: conduce scriind sau rezolvând cele mai complicate ecuații. E, tot timpul, simultan, în două luntre, căutând soluția de a le aduce la mal, cu toată încărcătura lor concretă și metaforică.

Ce e important în această nouă elaborare literar-artistică marca Florentin Smarandache este, până la urmă, câmpul de receptare: libertatea de a îmbina și împăca imaginea și gândul; libertatea de a ieși din imagine și a intra în propriul gând; libertatea de a scormoni în propriile experiențe, derivând dintr-un pixel.

Călătoria este pentru Florentin Smarandache un *pharmakon*: leac și otravă deopotrivă. Și îl servește ca atare. Cine are curiozitatea să-i deseneze călătoriile pe hartă, va descoperi că nu mai e mult până profesorul de matematici de la New Mexico University va putea exclama, cu vorbele lui Seneca: *nec sit terris ultima Thule!*

OCTAVIAN BLAGA

Întotdeauna mai târziu va fi prea târziu.

Ceea ce-i sigur în lumea asta e nesiguranța.

În societatea modernă, trebuie să te adaptezi la inadaptabil, altfel ești strivit.

Sunt atât de singur, că n-am nici cu cine mă certa.

Mereu ai câte ceva de văzut, și deseori în locuri în care nici nu te aștepți.

Poți face primăvară în viață și-n timpuri mohorâte.

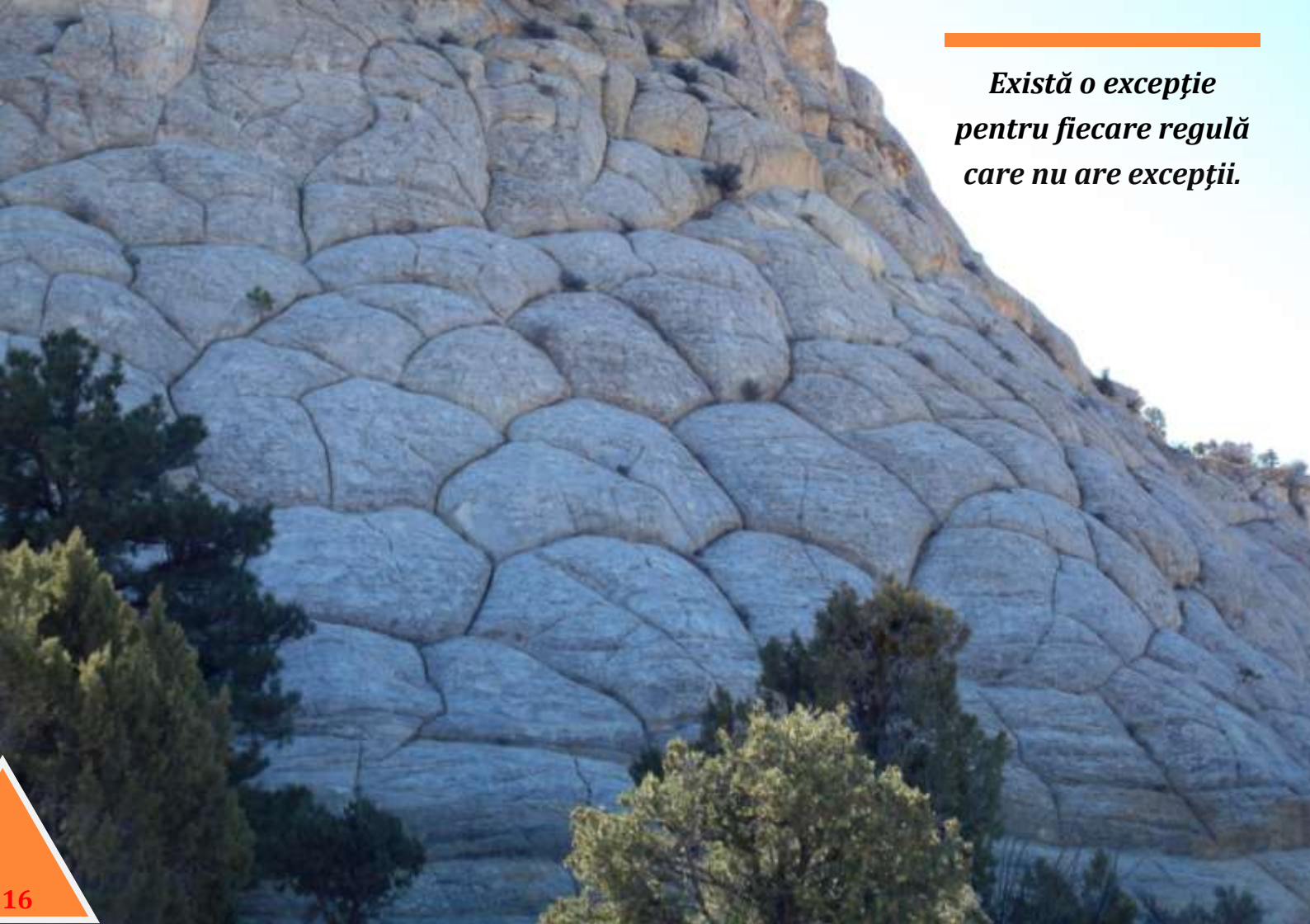

Baiurile-s între oameni, nu între pietre și pământ.

*Sentimentele și cunoștințele acumulate
trebuie destăinuite până nu se răcesc.*

Aș vrea să călătoresc la infinit!

*Există o excepție
pentru fiecare regulă
care nu are excepții.*

Astăzi, e mai mult un efort psihic decât fizic să călătorești.

Cu noțiuni puține și mici, să ai teoreme multe și mari.

De fiecare dată când mă uit la același tablou, văd ceva diferit.

În literatură și artă au chemare toți nechemății.

Să emancipăm femeia, ca să fie și ea la fel de exploatată ca bărbatul.

Puțin din fiecare înseamnă nimic din toate.

Timpul se face că nu mă vede și trece înainte.

Fericirea este în tine, nu vine dinafară.

E mai ușor să critici decât să faci.

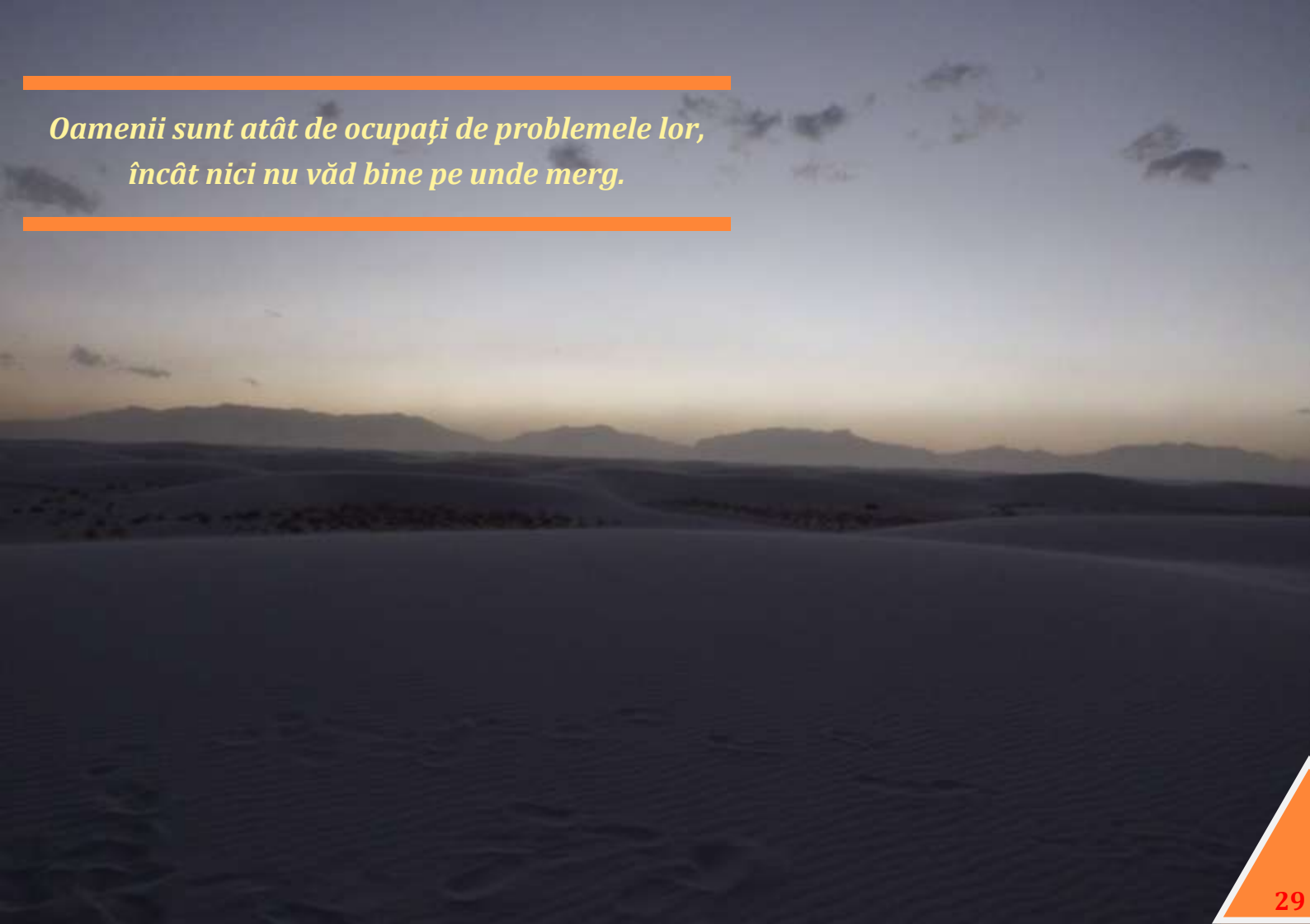
Din piatră seacă, să poți scoate diamante.

Cine s-a născut întâi:

materia sau idea?

*Oamenii sunt atât de ocupați de problemele lor,
încât nici nu văd bine pe unde merg.*

*Oamenii mari
au de unde
să cadă,
dar cei mici
n-au de unde
se ridica.*

*Un cerc mângâiat
pe toate părțile
devine vicios.*

Nu trebuie să fii frumos, trebuie să fii diferit ca să atragi atenția.

Acceptă răul. Gândește-te că putea să fie și mai rău.

Dacă vrei prea mult, nu obții nici puțin.

Pentru unii, este posibil orice, pentru alții, nimic.

Eu sunt antimăsura tuturor lucrurilor.

Fiecare își face împărăția lui.

*Pentru a ajunge la organizare, trebuie să treci
prin dezorganizare.*

*Întotdeauna ți se pare
că e mai bine
acolo unde nu ești.*

Nu doar să cunoști lumea, ci să poți s-o și schimbi.

Tu, cel care urci, mai privește și îndărăt!

Nu contează că ai lipsuri, dar să știi să le ocolești.

Oamenii fără pasiuni sunt oameni goi.

A photograph of a person in a blue shirt and dark pants climbing a steep, rocky mountain slope. The terrain is rugged with large, dark grey rock formations and patches of dry, yellowish-brown grass and small green shrubs. The person is positioned in the middle ground, slightly to the left of the center. The lighting suggests it's daytime with some shadows.

Să ne salvăm de noi înșine.

*Aș vrea să merg în iad, deoarece în rai am impresia
că-i teribil de plictisitor și monoton.*

Îmi place să mă joc cu literele; ca un copil în țărână.

Să găsești soluții comune la lucruri aparent contrare.

*Numai din neazuri
se naște fericirea.*

Un bun exemplu ține loc de caz general.

The background of the slide is a photograph of a landscape at sunset or sunrise. The sky is filled with dark, heavy clouds, with a bright glow of light breaking through near the horizon. In the foreground, the silhouettes of trees and a dark horizon line are visible against the bright sky.

Fiecare este sclavul cuiva și stăpânul altcuiva.

Mă trage curentul / paradoxist, postmodernist și maritim.

Am uitat și ceea ce nu știam...

După ce-ai făcut un bine,

îți dai seama că se poate și mai bine.

Trebuie mai întâi să-ți placă ție de tine.

Toți vor să vândă, dar nimeni să construiască.

*Să ai încredere
în neîncrederea
oamenilor.*

Măcar să faci praf, dacă altceva nu poți!

Toate sunt schimbătoare,

doar schimbarea este constantă.

Natura ne naște, natura ne crește, natura ne omoară!

Lucrurile au o rezolvare simplă, însă nouă ne place să le complicăm!

Matematica este abstractă pentru cei care n-o înțeleg.

Pretenții mari, posibilități mici.

Cât călătorești, știi că trăiești.

În fiecare zi să întreprinzi ceva nou.

Fiecare pentru el, și toți împotriva tuturor!

Omul este într-o perioadă de tranziție permanentă de la naștere până la moarte.

Nimic un e perfect, nici chiar perfectul.

Să renaști din înfrângere ca un vulture ridicat din mocirlă.

*Toate
problemele
în această
lume sunt
din cauză că
unii vor
să-i domine
pe alții.*

Ești un mic afacerist:

furi de la tine și dai la alții.

Mi-e dor de dușmani fiindcă mă întărește.

Să fii călător prin tine însuși și prin alții.

Dă-ți jos căciula din cap, că nu poți să gândești din pricina ei.

Doresc pe cineva care să mă iubească pentru defectele mele, nu pentru calități.

Mă atrage avangarda literară fiindcă nu-s în stare să creez nimic tradițional!

Cerul de zbor al poetului este pământul patriei.

Indice de gânduri

- 7 Întotdeauna mai târziu va fi prea târziu.
- 8 Ceea ce-i sigur în lumea asta e nesiguranța.
- 9 În societatea modernă trebuie să te adaptezi la inadaptabil, altfel ești strivit.
- 10 Sunt atât de singur, că n-am nici cu cine mă certa.
- 11 Mereu ai câte ceva de văzut, și deseori în locuri în care nici nu te aștepti.
- 12 Poți face primăvară în viață și-n timpuri mohorâte.
- 13 Baiurile-s între oameni, nu între pietre și pământ.
- 14 Sentimentele și cunoștințele acumulate trebuiesc destăinuite până nu se răcesc.
- 15 Aș vrea să călătoresc la infinit!
- 16 Există o excepție pentru fiecare regulă care nu are excepții.
- 17 Astăzi, e mai mult un efort psihic decât fizic să călătorești.
- 18 Cu noțiuni puține și mici, să ai teoreme multe și mari.
- 19 De fiecare dată când mă uit la același tablou, văd ceva diferit.
- 20 În literatură și artă au chemare toți nechemații.
- 21 Să emancipăm femeia, ca să fie și ea la fel de exploatată ca bărbatul.
- 22 Dumnezeu îți dă într-o parte și-ți ia în alta.
- 23 Puțin din fiecare înseamnă nimic din toate.
- 24 Timpul se face că nu mă vede și trece înainte.
- 25 Fericirea este în tine, nu vine dinafară.
- 26 E mai ușor să critici decât să faci.
- 27 Din piatră seacă, să poți scoate diamante.
- 28 Cine s-a născut întâi: materia sau idea?
- 29 Oamenii sunt atât de ocupați de problemele lor, încât nici nu văd bine pe unde merg.
- 30 Oamenii mari au de unde să cadă, dar cei mici n-au de unde să se ridice.
- 31 Un cerc mângâiat pe toate părțile devine vicios.
- 32 Nu trebuie să fii frumos, trebuie să fii diferit ca s-atragi atenția.
- 33 Acceptă răul. Gândește-te că putea să fie și mai rău...
- 34 Dacă vrei prea mult, nu obții nici puțin.
- 35 Pentru unii, este posibil orice, pentru alții, nimic.
- 36 Eu sunt antimăsura tuturor lucrurilor.
- 37 Fiecare își face împărăția lui.
- 38 Pentru a ajunge la organizare, trebuie să treci prin dezorganizare.
- 39 Întotdeauna ți se pare că e mai bine acolo unde nu ești.
- 40 Nu doar să cunoști lumea, ci să poți s-o și schimbi.
- 41 Tu, cel care urci, mai privește și îndărăt!

42 Nu contează că ai lipsuri, dar să știi să le ocolești.
43 Oamenii fără pasiuni sunt oameni goi.
44 Să ne salvăm de noi înșine.
45 Aș vrea să merg în iad, deoarece în rai am impresia că-i teribil de plictisitor și monoton.
46 Îmi place să mă joc cu literele; ca un copil în țărână.
47 Să găsești soluții comune la lucruri aparent contrare.
48 Numai din necazuri se naște fericirea.
49 Un bun exemplu ține loc de caz general.
50 Fiecare este sclavul cuiva și stăpânul altcuiva.
51 Mă trage curentul / paradoxist, postmodernist și maritim.
52 Am uitat și ceea ce nu știam...
53 După ce-ai făcut un bine, îți dai seama că se poate și mai bine.
54 Trebuie mai întâi să-ți placă ție de tine.
55 Toți vor să vândă, dar nimeni să construiască.
56 Să ai încredere în neîncrederea oamenilor.
57 Măcar să faci praf, dacă altceva nu poți!
58 Toate sunt schimbătoare, doar schimbarea este constantă.
59 Natura ne naște, natura ne crește, natura ne omoară!
60 Lucrurile au o rezolvare simplă, însă nouă ne place să le complicăm!
61 Matematica este abstractă pentru cei care n-o înțeleg.
62 Pretenții mari, posibilități mici.
63 Cât călătorești, știi că trăiești.
64 În fiecare zi să întreprinzi ceva nou.
65 Fiecare pentru el, și toți împotriva tuturor!
66 Omul este într-o perioadă de tranziție permanentă de la naștere până la moarte.
67 Nimic un e perfect, nici chiar perfectul.
68 Să renaști din înfrângere ca un vulture ridicat din mocirlă.
69 Toate probleme în această lume sunt din cauză că unii vor să-i domine pe alții.
70 Ești un mic afacerist: furi de la tine și dai la alții.
71 Mi-e dor de dușmani fiindcă mă întărește.
72 Să fii călător prin tine însuși și prin alții.
73 Dă-ți jos căciula din cap, că nu poți să gândești din pricina ei.
74 Doresc pe cineva care să mă iubească pentru defectele mele, nu pentru calități.
75 Mă atrage avangarda literară fiindcă nu-s în stare să creez nimic tradițional!
76 Orice ființă este o necunoscută.
77 Cerul de zbor al poetului este pământul patriei.

În literatura românească de călătorie, Florentin Smarandache e un fel de doi într-unul: Juan Sebastian El Cano și Antonio Pigafetta dimpreună; navigator cărturar, dar totodată un reporter al propriei umbre.

Călătoria este pentru Florentin Smarandache un *pharmakon*: leac și otravă deopotrivă. Și îl servește ca atare. Cine are curiozitatea să-i deseneze călătoriile pe hartă, va descoperi că nu mai e mult până profesorul de matematici de la New Mexico University va putea exclama, cu vorbele lui Seneca: *nec sit terris ultima Thule!*

Eu gândesc cu creionul în mână.

Florentin Smarandache

ISBN 978-973-1903-51-4